

"במהלך הפינוי גיליתי לכאבי שאני נושא את האלונקה של חברי המ"מ"

עשהאל לובוצקי שנפגע קשה ברגליו במלחמת לבנון השנייה בקרב בנינת ג'בל, מספר ל'שביעי' על החברים שנהרגו, על הקרב הבלתי אפשרי ועל הבחירה במקצוע הרפואה

"למדתי כמה רפואה זה מקצוע חשוב ומציל חיים". עשהאל לובוצקי

"הם שלטו על הכוח שלנו מלמעלה שבכלל לא ראה אותם". יוצאים לכיבוש בית גבל

טיל נ"ט הוא פגע באכזרית לרגלי. למזלי לא ישבתי כי אז הייתי נהרג במקום. בכל זאת הרגליים שלי חטפו את עיקר הפגיעה והם לא נראים טוב. לשמחתי הלוחמים שהיו איתי לא נפגעו כי זה מה שבדקתי ישר.

עשהאל הוגדר כפצוע קשה מאד כיוון שכלי דם מרכזיים ברגליו נפגעו והוא איבד המון דם. למזלו, על גדר המערכת בכניסה לארץ עמדו בצוות הרפואה כירורג של כלי דם ואורתו פד. "שני המילואימניקים האלו שהיו רופאים מקצועיים הצילו אותי. הם ישר ידעו מה לעשות בפציעה שלי וליוו אותי במסוק עד לרמב"ם. אגב הייתי בהכרה כל הזמן עד הכניסה לחדר הניתוח. אז כמובן נרדמתי והתעוררתי אחרי כמה ימים. ההתעוררות

הייתי בהכרה עד הכניסה לחדר הניתוח, התעוררתי אחרי כמה ימים לטיפול ארוך מאד ברגליים של 14 חודשים

הזו היתה לטיפול ארוך מאד ברגליים של 14 חודשים. במהלכו למדתי כמה רפואה זה מקצוע חשוב ומציל חיים וכך שבוע אחרי שיצאתי מבית החולים נרשמתי ללימודי רפואה" הוא מספר. דוב קלמנוביץ, יוזם הטקס, מסביר כי הבחירה בעשהאל לובוצקי היתה לארגון זוכרים קלה והגיונית. "אנחנו משלבים בטקס שלנו לא רק זיכרון לנופלים אלא גם גבורה והמשכיות. בעשהאל יש את כל זה כיון שהוא גם מספר על שמעון אדגה ורועי קליין, גם לחם ונפצע בעצמו וגם באופן הרואי בחר לתת לעם מעצמו על ידי לימודי הרפואה".

ביום ראשון הקרוב, יום הזיכרון לחללי צה"ל, יתקיים בבריכת הסולטן בירושלים טקס "שרים זוכרים ומספרים". במהלך הערב, יספרו חברים על לוחמי צה"ל שנפלו בקרבות השונים לתקומת ישראל.

אחד החיילים שישתתף בטקס הוא עשהאל לובוצקי מפקד מחלקה בגדוד 51 של גולני שנפגע קשה בדרום לבנון במלחמת לבנון השנייה. עשהאל שנפגע בשתי רגליו עבר תהליך שיקום ארוך ברגליו כשבסיומו הוא החליט להפוך לרופא בעצמו על מנת לעזור לאנשים כפי נהגו איתו הרופאים במהלך שיקומו.

שוחחנו עם עשהאל לקראת הטקס, על חבריו שנפלו בקרב הקשה בבנינת ג'בל, שם נהרג חברו המ"מ עמיחי מרחביה וסמל שמעון אדגה (21) מקריית גת. אדגה חבש את מפקדו הנערץ עמיחי עימו היה לו קשר הדוק ובעת שפינה אותו מהמקום הוא נפגע מרימון ונהרג גם כן. "צריך להבין היה שם קרב קשה מאד, הכוח הגיע למקום בשעה חמש בבוקר לפני אור ראשון, אלא שהייתה שם הסתבכות בגלל שדלת פלדה של בית לא נפתחה. בדיעבד התברר לנו שהיו שם למעלה 80 לוחמי חיזבאללה", מספר עשהאל.

לדבריו, "הם שלטו על הכוח שלנו מלמעלה שבכלל לא ראה אותם". עמיחי מרחביה נפגע וכל הלוחמים שלו שהיו שם נפגעו. "כל זה בתוך קרב קשה כשיש מחבלים בכל הבתים באזור שיוורים עלינו ומטילים רימונים ומטענים וטילים. הקרב הלך והסתבך בתוך שטח שחלקו בנוי וחלקו עם מכשולים לא נראים. בתוך כל הלחימה הזו שמעון אדגה נשאר ליד עמיחי וסירב לעזוב אותו. היה להם קשר מאד מיוחד שהתחיל בתחילת השירות שלהם. עמיחי סייע מאד לאדגה,

כדי להיטיב לראות מה קורה פתחתי את העמדה של הקצין בתוך האכזרית שבה נסעתי. ראיתי כדור אש אדום נע לעברי במהירות. עד שהבנתי שזה טיל נ"ט הוא פגע באכזרית לרגליי. למזלי לא ישבתי כי אז הייתי נהרג במקום.

ביקר אותו בבית וסייע לו בתהליך שעבר בתוך גולני. לכן, אדגה היה שם לידו כל העת. בהמשך הגיע למ"קום הסמג"ד רועי קליין והחל לפנות את הפצועים. היו שם פצועים רבים ובסופו של דבר היו לנו בקרב הזה 8 הרוגים. תוך כדי הפינוי הזה מחבל זרק רימון למרכז הכוח. רועי קליין שראה את הרימון זינק עליו

ושמעון אדגה דיווח בקשר מייד שהסמג"ד קפץ על הרימון והוא ביקש סיוע. אגב רועי קליין נשאר בה"כרה אחרי פיצוץ הרימון, הוא הספיק לדווח בקשר על כך שהוא פצוע פצעי מוות וקרא למפקד נוסף שייטול פיקוד. המפקד שרץ לשטח היה איתמר כץ בנו של הרב כץ. הוא הספיק לשמוע את רועי קליין אומר שמע ישראל".

לדברי עשהאל במציאות הזו שבה כל הזמן כוחות של חיזבאללה יורים על הלוחמים החליט המג"ד לה"קפוא את המצב עד חשכה כדי להקל על הלוחמים את התנועה בשטח הסבוך. "הגעתי עם המחלקה שלי לבית שסביבו היתה עיקר הלחימה. היו שם שמונה אלונקות עם הרוגים. לא ידעתי מי הם ההרוגים ולכן חיפשתי את חברי הטוב עמיחי כדי לדבר איתו על הקרב. במהלך הפינוי גיליתי לכאבי שאני נושא את האלונקה של עמיחי. השמיכה פשוט נפלה לו מהראש. זה היה רגע מאד כואב אבל בגלל שפיקדתי על לוחמים לא הראיתי מה אני מרגיש".

"כדור אש נע לעברי"

"הקרב הראשון בבנינת ג'ביל היה בראש חודש אב. שבועיים אחרי כן נכנסו 8 אכזריות וטנקים פנימה בציר ליד העיירה הזו. היתה לנו מטרה לחבור שם לאיזה כוח באזור ומפקד הטנק פילס את הדרך בראש הכוח. כדי להיטיב לראות מה קורה פתחתי את העמדה של הקצין בתוך האכזרית שבה נסעתי. הבטתי וראיתי כדור אש אדום נע לעברי במהירות. עד שהבנתי שזה